

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 10

**Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el
planejament urbanístic al Camp de Tarragona**

302-00211/13

Passem ara al punt divuitè, Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el planejament urbanístic al Camp de Tarragona, presentat pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular – Un Nou Cicle per Guanyar. Per exposar-la té la paraula la diputada Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Bé, doncs els portem una moció per demanar de forma clara que es posi punt i final a un projecte, a un macroprojecte que pensem que no és necessari i que no és beneficiós per al conjunt de la població. Perquè malmet el medi ambient, perquè atempta contra la salut pública i perquè està basat i fomenta la precarietat i les desigualtats socials. És el projecte Hard Rock. Abans es coneixia amb altres noms. Ara el coneixem com a Hard Rock. Veurem si no li posen un altre nom en el següent episodi que hàgim de viure.

És un projecte que no se'l creu ningú. És un projecte que no és de consens. És un projecte que posa en perill les arques públiques amb els –ni més ni menys– que 120 milions d'euros que haurà d'avançar l'Incasòl, més els centenars de milers d'euros que ja porta gastats per aconseguir la modificació del Pla director urbanístic que aquesta tiri endavant. I és un projecte que, parlem clar, només té com a objectiu donar ús a uns terrenys de la La Caixa que van adquirir per quatre duros en el seu temps i que ara no saben què fer-ne.

Anem a pams. Per què diem que el projecte no és necessari ni beneficiós? Doncs agafem les paraules de la Plataforma No Juguem, aturem el Hard Rock, a qui aprofitem per saludar. I diuen, aquest projecte, anteriorment conegut com a EuroVegas i Barcelona World no és un projecte necessari per al territori del Camp de Tarragona i la seva implantació només portarà més desigualtats econòmiques,

laborals i socials, a banda de provocar un greu impacte ambiental. Per què? Doncs perquè des d'un punt de vista mediambiental, ja ho vam dir, l'emplaçament pot acabar amb els últims reductes plens de biodiversitat de la zona com són espais protegits de la Xarxa Natura 2000 i espais d'interès natural com són la Sèquia Major. Perquè, a més a més el transport públic nefast actual no podrà suportar l'increment tan gran de passatgers i perquè, a més a més, estem parlant d'un projecte instaurat en el que és el model turístic de la Costa Daurada, que depèn totalment dels recursos hídrics del riu Siurana i de l'Ebre. I a més a més, és un projecte altament consumidor d'energia que es produeix al sud de les nostres comarques. Des d'un punt de vista de la salut pública és evident que es tracta d'un projecte nociu, en tant que fomenta la ludopatia. I en un moment en el que s'ha evidenciat la importància de la salut mental pensem que és una hipocresia donar suport a aquest projecte. Si no, parlin amb les associacions d'addictes al joc, o amb les professionals sanitàries i a veure què els diuen.

Fins i tot el CETESC proposava eliminar l'excepció que permet autoritzar l'obertura de més casinos de joc a Catalunya, per això els proposem el punt 2 d'aquesta moció, escoltar el Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya i, per tant, eliminar aquesta excepció. I diem que és un projecte que no és necessari i que no és beneficiós, perquè estem parlant d'un projecte que pretén allargar l'agonia d'un model econòmic obsolet, que precaritza les condicions laborals de les treballadores i que genera grans desigualtats socials, com dèiem. Després si volen els donem dades.

El projecte, a més a més, no és de consens per més que ho repeteixin alguns i algunes. Primer, perquè l'eina de planejament que es va utilitzar, el PDU, així ho demostra, ja ho vam explicar amb la interpel·lació, que és una eina que el que fa és saltar-se els processos que garanteixen o que permeten una major democràcia a l'hora de planificar el territori. I que, a més a més, se salta passos de l'avaluació ambiental. I per aquest motiu, precisament, els posem els acords 6 i 7 al respecte.

Però si algú té dubte de si aquest és un projecte de consens o no, només cal que miri les protestes que hi han hagut al territori, o les adhesions que ha sumat el

manifest que aglutina persones del món de la cultura, persones del món acadèmic, o diputats i diputades de diverses formacions polítiques.

Tercer. Som davant d'un projecte fallit. Perquè els inversors o l'han abandonat o només s'hi han sumat amb el compromís de la Generalitat de posar a disposició l'erari públic per garantir que els surtin els comptes. De fet, quan Veremonte va abandonar el projecte en veure que no li sortien els números, la Generalitat va moure cel i terra per aconseguir que hi hagués un nou inversor, en aquest cas, Hard Rock. I per últim, aquest projecte posa en risc les arques públiques. I insistim, que l'Incasòl hagi d'avançar 120 milions d'euros públics perquè Hard Rock els vagi tornant en còmodes terminis a mida que li surtin els números és un autèntic escàndol.

A part dels més de cent, els prop de 150.000 euros gastats en tots els informes que han de permetre l'aprovació de la modificació del Pla Director Urbanístic. I volem recordar, ni un sol euro públic, ni un sol euro dels catalans i les catalanes aniran a fer possible aquesta transmissió de terrenys. Bé, doncs ja en portem uns quants, de gastats. Això ho va dir el president Aragonès quan era vicepresident la passada legislatura i ho va dir l'actual conseller de Territori. Per tant, nosaltres pensem que cal posar fi a aquest projecte perquè no se'l creu ningú, perquè no és de consens i perquè si és un projecte heretat com vostè va dir, senyor Fernández, doncs posin-li fi, si no té més, és així de senzill.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Té la paraula per defensar les esmenes presentades per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya el diputat Carles Castillo Rosique.

Carles Castillo Rosique

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia a tothom. Començaré aquesta intervenció amb tres afirmacions perquè quedi molt clar des del principi. Ni un sol euro públic al projecte per part del Govern. Dos. Treballem per fer un territori endreçat i preparat per un creixement sostenible. Tres. No és el nostre model i seguim condicionant el projecte al consens territorial i a l'acord amb els agents socials. Aquestes són les línies bàsiques en què ens basarem. Lluny de buscar un discurs simplista volem pensar

en les necessitats del territori i, a la vegada, agafar el brau per les banyes i gestionant bé solucions herències de governs anteriors. Volem, de fet, arreglar-les.

Evidentment, no és el nostre model el que es plantejava amb l'Artur Mas com a president. Però és que avui parlem d'una iniciativa que, malgrat ser privada hem aconseguit que no creui certes línies vermelles. Nosaltres serem exigents i responsables, en primer lloc amb el territori que representem. Volem, com li dic, un territori més endreçat. Un territori preparat pel creixement econòmic, complint amb l'Agenda 2030, que garanteixi una major qualitat de vida a la nostra població. No ens permetrem ni una frivolitat amb la gent que confia en nosaltres, perquè aquest projecte compleixi certs requisits. Però també perquè capgiri tendències d'atur, falta d'oportunitats i migració a les grans ciutats.

Mirin, quan vaig tenir el plaer de ser regidor a la meva ciutat, a Tarragona, vostè senyora Estrada també ho va ser, desenvolupava tasques de regidor al barri de Campclar, barri obrer per antonomàsia. I sap què em deien cada setmana, quan anava a fer de regidor de barri i atendre els veïns i veïnes del barri? Sap què em deien, senyora Estrada? On deixo el currículum per treballar? On deixo el currículum pel Barcelona World era el que més em repetia la gent del barri. Aquesta és la realitat, senyora Estrada. I això no vol dir un xec en blanc, ni que fem qualsevol cosa de qualsevol manera, ni molt menys. Però el projecte ha tingut una evolució. I malauradament, la crítica al projecte, no.

El projecte ha passat del voltant de 2 milions de metres quadrats a 750.000 metres quadrats de sostre. De 2 milions a 750.000. Ha passat de vuit-centes hectàrees a seixanta-set. De sis casinos a un. D'un model de joc i apostes a un historial de model de congressos. No pot ser exactament la mateixa crítica que al principi. Per tant, refermem compromisos en que es compleixin els requisits de reordenació. Refermem compromisos en consens territorial i negociació amb agents socials. Volem seguir parlant. Estar al costat de la gent i garantir llocs de feina a la població. Aquest projecte ja no és l'inicial i els convido, senyors i senyores de la CUP, a seguir parlant, a seure i seguir parlant per trobar una millor entesa de com avançar en el territori.

El món no és blanc o negre. Hi ha grisos. I de ben segur que ens hi podríem trobar, si vostès volguessin. Segurament ens cal explicar-nos millor, però ara es volen fer les coses diferents. Treballem doncs per resoldre aquest tema amb els requisits d'ordenació territorial que compartim, no caiguem, si us plau, en el no a tot i mirem com podem seguir adaptant el projecte perquè compleixi amb tot el que volem. Concretament, sobre la seva moció subsegüent ens hagués agradat trobar consens sobre les esmenes i poder transaccionar. Malauradament, no han volgut dialogar-ne i l'últim que s'ha de negar en projectes com aquest és això, el diàleg.

I acabo dient-li dues coses. Una, estem forts en les nostres conviccions i les exercirem d'acord amb els interessos i preocupacions del territori. Dos, si m'ho permet, també, ningú es creu que Esquerra Republicana de Catalunya es dediqui a donar compliment als interessos de les elits empresarials i financeres. Ningú, ningú. I, de fet, senyores i senyors de la CUP, saben perfectament que si no seguíssim amb el procés administratiu sí que ens costaria diners públics. Aquesta és la veritat. Perquè hi ha unes responsabilitats patrimonials clares. I, per cert, també les despeses que s'han fet amb el desenvolupament les pagarà la part privada. Totes les despeses. Així està a l'acord.

Sí que ens costaria diners públics, i això és el que no volem ni vostès ni nosaltres ni el territori. Per tant, siguem exigents, seriosos, rigorosos, seguim millorant el projecte el que calgui, sense dedicar-hi, com dic, cap diner públic. La nostra porta sempre estarà oberta per parlar.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. I a continuació, per fixar la seva posició té la paraula per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar la diputada Rosa Maria Ibarra Ollé.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies, presidenta. Conseller, diputades i diputats. Diputades de la CUP, ens presenten una moció que els hem de dir que no ens sorprèn. No ens sorprèn, no només pel que ja van dir a la interpel·lació que la precedeix, sinó que és una moció totalment coherent amb allò que vostès venen defensant des de fa temps, des que

va sorgir aquest projecte. És més, vostès no només s'han manifestat clarament en contra del Hard Rock, sinó que també ho han fet en contra del turisme, en contra de la indústria –i més si és la indústria química– i acabem de veure que tampoc no tenen gens clar el tema de l'hidrogen verd, o més ben dit, que hi estan en contra.

Per tant, estan en contra de tot allò que significa crear riquesa a Catalunya, i especialment al Camp de Tarragona. Vostès són les del no a tot. I no passa res, no passa res, aquest és el seu model. Vostès fan una cosa curiosa, però, en aquesta moció. Per un costat demanen anul·lar immediatament el planejament i tota la normativa en la que sustenta el CRT i, en canvi, després demanen que s'obri un debat amb agents socials i la població de les comarques del Camp de Tarragona.

Un debat del que sembla que vostès, però, ja en saben el resultat si d'entrada ja volen fer desaparèixer el CRT. Però obvien que el debat sobre aquest projecte ja s'ha produït i s'ha produït reiteradament. De fet, cada vegada que hi ha unes eleccions al Parlament de Catalunya o fins i tot unes eleccions municipals en l'àmbit d'influència del CRT, doncs, de Vila-seca, Salou, a Tarragona, a Cambrils, es posa aquest tema sobre la taula. Sense comptar totes les mocions que els seus grups municipals porten als diferents plens dels ajuntaments. El debat ja hi és. I aquí, en aquesta cambra l'hem tingut també moltes vegades. Per tant, el debat ja hi és.

I el debat del resultat social no va pas a favor dels seus posicionaments. Si tenim en compte els resultats electorals, perquè al final, la ciutadania ens escull a tots els representants que estem aquí pel que plantegem, pels nostres posicionaments. I en aquest cas, també pel que pensem i defensem sobre el CRT de Vila-seca i Salou. Mirin, per nosaltres aquest és un projecte important. És un projecte positiu. Un projecte que crearà llocs de treball i riquesa a les nostres comarques. Recordem que les comarques del Camp de Tarragona són les que tenim més atur de Catalunya, gairebé un punt i mig més que el conjunt del país.

No ens podem permetre perdre més oportunitats. No ens podem permetre perdre un projecte que significa l'enfortiment i la desestacionalització d'un sector clau com és el turisme. Però també que significa clients potencials per al comerç dels municipis més propers. Que significa treball per empreses d'instal·lacions, de manteniment, en definitiva, de serveis relacionats amb el turisme. I també cal recordar que aquest

projecte va associat a un retorn social al territori. Un 1 per cent de la inversió total prevista ha d'anar destinada a projectes socials de les nostres comarques. I vostès ens parlaven –a la interpel·lació– de precarització laboral, i ara també ho ha fet defensant la moció, ens parlaven d'impacte ambiental. I és evident que hem de vetllar perquè això no passi.

Hem de ser rigorosos en el compliment de la normativa laboral, urbanística, mediambiental. Clar que sí. Hem de garantir que les coses es facin bé, però que es facin. Evidentment, no els votarem a favor de la moció, ja suposo que no es sorprenen. El seu model, evident, no és el nostre. Són models contraposats. Com he dit a l'inici, la seva moció no ens sorprèn, ni a vostè suposo, com deia, el nostre vot en contra.

Ara bé, el que sí que ens inquieta és què pensa el Govern respecte...

Fitxer 41_3PLE11

aquest projecte. De fet, el diputat Viñuales ahir, en la sessió de control, ja va fer una pregunta al conseller en aquest sentit i bé, ens segueix inquietant.

Ara bé, el que sí ens inquieta, dèiem, és la posició que té el Govern. I ho fa perquè sembla que fa uns anys, Esquerra Republicana en el Govern, ja en aquell moment, va redefinir el projecte i va semblar que se'l feia seu, però durant tots aquests anys el projecte no ha avançat. I ara veiem que el manifest contrari a aquest projecte, doncs, ha tingut també la signatura d'alguns dels diputats d'Esquerra Republicana, del grup del Govern. I em sembla ben contradictori que, per un costat, Esquerra, el Govern, digui que vol impulsar, i així ho va manifestar ahir el conseller, el projecte del CRT de Vila-seca i Salou i, per l'altra, diputats d'aquesta cambra el vulguin eliminar.

No es pot estar a missa i repicar, si em permeten l'expressió, sobretot si el que es pretén és donar certeses a la ciutadania sobre el futur d'un projecte tan important com és aquest per a Tarragona.

Votarem en contra, per tant, d'aquesta moció, i aprofitem l'ocasió per reiterar-li al Govern i al conseller que hi ha una necessitat evident i clara d'impulsar aquest

projecte, que és molt important, no podem perdre més temps ni podem perdre més oportunitats.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya té la paraula el diputat Joan Canadell.

Joan Canadell i Bruguera

Moltes gràcies, vicepresidenta. Bon dia a tothom. Aquesta moció l'havia de substanciar el company Quim Calatayud, però com saben, ahir va tenir un ensurt, no es preocupin perquè està bé, però no suficient per poder estar avui en aquest faristol *(aplaudiments.)* Bé, és un honor, és un honor per a mi ser la veu del Quim i defensar, doncs, el posicionament en aquesta moció.

Mirin, aquesta moció es divideix en set punts que resumeixo breument. No aprovar, eliminar, derogar, no fer efectiva la compra, deixar d'emprar el planejament urbanístic, revisar. I només un quart punt de proposta, que la CUP ens proposa impulsar un debat. Per tant, segons les primeres paraules de cadascun d'aquests set punts, senyors diputats i senyores diputades, una pregunta, diputats de la CUP: vostès exactament què proposen? Quina és la seva proposta per a la gent de les nostres comarques, les del Quim? Eliminar?, derogar?, deixar d'emprar?, no fer efectiva?, no aprovar? No pot ser que fem veure que una llei, un pla director o la compravenda d'un terreny sempre, sempre són un cau de foscor d'interessos obscurs.

A les comarques tarragonines, i més concretament a Salou i els entorns, el turisme és un fenomen i una activitat econòmica que es va començar a implantar fa vuitanta anys. Està molt bé que vostès ara, després d'aquests vuitanta anys, proposin un debat, però potser anem una mica tard.

En tot cas, nosaltres contribuïrem en aquest debat, eh? Els hi aportarem algunes dades. Mirin, l'empresa Seat, de Martorell, és l'empresa privada amb un major nombre de treballadors a Catalunya, 14.500 operaris. A les comarques tarragonines

no hi ha una Seat, o cap empresa d'aquestes dimensions, però el turisme en conjunt és la Seat de Tarragona. En xifres del 2019, el turisme tarragoní va crear més de 12.000 llocs de treball directes i 10.000 d'indirectes, i representa el vint-i-cinc per cent del PIB tarragoní.

Els donaré més dades en aquest debat que vostès proposen. A les comarques tarragonines també hi ha metges, professores, professors, enginyers, personal de la banca, treballadors de la indústria química... Però a les comarques del Quim també hi ha cambres i cambres, governants d'hotel, maîtres, netejadors, netejadores, rentaplats, directors i directores d'hotel, personal de recepció, animadors i animadores turístics, guies... En definitiva, hi ha una mica de tot. Per tant, la solució no és per uns terrenys de la Caixa, com ha dit la diputada, la solució és per realment dinamitzar aquest territori.

Anys enrere, molts d'aquests treballadors i treballadores eren autodidactes, tothom feia el que podia. Però des d'uns anys ençà això ha canviat, i molt. Centenars d'alumnes que s'han format en l'Escola d'Hostaleria i Turisme de Cambrils, on ha sortit molt de talent. A Vila-seca, la Facultat de Turisme i Geografia de la Rovira i Virgili, un altre cas de talent, forma cada any estudiants que després passen a formar part d'un sector, el turístic, que a les comarques del Quim és fonamental. En general, a casa nostra tothom té parents, coneguts i saludats que treballa en aquest sector, sigui directa o indirectament, en empreses que els donen servei, bugaderies, mobiliari per a la restauració, manteniment de piscines, empreses del sector de l'aigua i també de les energies renovables, entre d'altres.

És cert, i seria faltar a la veritat no dir-ho, que el sector de l'hostaleria i el turisme i la restauració ha comès excessos, que la precarietat i els abusos han existit. Però també és cert que és feina d'aquest Parlament i del poder executiu vetllar perquè aquests possibles excessos no es repeteixin.

Però encara els vull donar més dades. PortAventura. Més de noranta milions de visitants amb 26 anys d'història, ha anunciat aquesta mateixa setmana que l'any vinent obrirà el 17 de febrer. Serà la primera vegada en 26 anys que PortAventura obrirà per Carnaval i que mantindrà la seva activitat ja durant onze mesos. Si 26 anys enrere els verbs dominants haguessin sigut eliminar, derogar, no aprovar...,

aquests verbs que vostès conjuguen amb tanta alegria, avui PortAventura no existiria, i ara la història, amb altres matisos i condicions, es repeteix i té un altre nom: Hard Rock. Una inversió molt important de creació durant els primers anys de més de 2.000 llocs de treball i una gran oportunitat per aprofitar tot el coneixement, tota l'expertesa, tots els anys de tradició turística per situar Salou, Vila-seca, Costa Daurada, Terres de l'Ebre, com a destinació turística de primer ordre a nivell mundial.

Nosaltres, com molt bé saben, som els de la Catalunya del sí, i conjuguem els verbs fer, treballar, proposar, construir, aixecar, créixer, progressar... Els proposo, senyores i senyors diputats, que preguntin a taxistes, a cambriers, a cuiners, a treballadors i treballadores dels serveis, a famílies senceres que viuen del turisme, quin és el verb que prefereixen, si el que volen és eliminar o si el que prefereixen és treballar, progressar i, sobretot, anar endavant.

Per tot això, en nom del Quim, avui votarem no al no a tot i ens reservarem a la Catalunya del sí.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per part del grup parlamentari VOX té la paraula el diputat Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

Señora vicepresidenta. Señor *conseller* Fernández. Señores diputados, Buenos días. Pues, una vez más, volvemos a hablar en este Parlamento del que, tras muchas vicisitudes, se ha convenido en llamar «proyecto Hard Rock». Y, como viene de la mano de la CUP, para intentar que se abandone definitivamente.

En fin, nosotros desde VOX no vimos mal este proyecto, siempre que se cumplan algunas condiciones de las que luego hablaré. Hay que recordar que hace ya diez años desde que el entonces presidente de la Generalitat, el señor Artur Mas, anunció a los cuatro vientos una inversión millonaria en Tarragona en terrenos anexos a Port Aventura. Han transcurrido diez años desde aquel anuncio, y nada concreto se ha hecho desde entonces, demostrando que no era otra cosa que intentar ocultar su

fracaso para que un grupo americano eligiese el Prat de Llobregat para realizar una fuerte inversión.

Nada había entonces y nada hay ahora. Se han cambiado los supuestos inversores, se ha modificado el alcance del proyecto, se ha cambiado el planeamiento urbanístico, se han modificado leyes, se ha acudido a los tribunales, se han emitido informes desfavorables. Y todo esto aderezado con la oposición de la extrema izquierda, que ha venido usando –lo vemos hoy– a los grupos satélites para boicotear el proyecto. Lo de siempre en Cataluña: proyectos mal gestionados por los gobiernos separatistas e intentos de la izquierda comunista por destruir –un verbo, siguiendo con la intervención anterior, que les encanta– todo aquello que pueda generar riqueza.

Todo un amplio conjunto de despropósitos que han llevado a los alcaldes de las dos poblaciones donde se debería construir este complejo a dudar de su ejecución. Así, el alcalde de Vila-seca declaraba hace unos días –leo–: «Llega un momento en que los inversores se volverán locos» –yo creo que no solo los inversores, ¿eh?–. «No es normal que estemos diez años tramitando y discutiendo determinadas cuestiones.» Por su parte, el alcalde de Salou manifestaba sobre los inversores: «Llega un punto en el que buscan tantas trabas que puede ser que se cansen.» Efectivamente, todos nos cansamos ya de estas situaciones.

Este es el resultado de diez años de gestión de este proyecto por parte de los sucesivos gobiernos separatistas. Y hoy, pues, viene la CUP a darle la puntilla definitiva. Y hay que decir que, visto el reciente acuerdo de la semana pasada entre la CUP y En Comú Podem y Esquerra Republicana, los alcaldes tienen motivos para preocuparse.

En VOX, como hemos dicho muchas veces, apoyamos los proyectos que generan riqueza y empleo para todos, aunque en este caso no sabemos si en este momento todavía existe un grupo inversor que esté dispuesto a hacer esa inversión cuando sea posible y cuando se sepa qué es lo que se autoriza a realizar. Pero, si al final se pudiera llevar a cabo, creemos que el Gobierno de la Generalitat debería atender a ciertos puntos que nos parecen muy importantes, dado lo especial de este proyecto: que se cumpla escrupulosamente con toda la normativa urbanística vigente –se ha

dicho y hay que recalcarlo—, que se fiscalice y garantice la no evasión de impuestos fuera de España, que se garantice empleo estable y de calidad para los españoles, que se garantice el control legal en relación con el buen uso del juego, las apuestas y las actividades que se desarrollen en el futuro complejo.

Y, en relación con el adelanto de dinero público para este proyecto, en VOX dudamos que esto deba ser así, pero, en todo caso, si se produce, exigimos la máxima transparencia, trazabilidad y fiscalización del dinero público.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La vicepresidenta segona en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula el diputat Marc Parés Franzi, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Marc Parés Franzi

Bé; gràcies, vicepresidenta. Bon dia, diputats, diputades, conseller. Vagi per endavant, en primer lloc, el nostre suport a la plataforma Aturem Hard Rock i, òbviament, el nostre vot favorable a la moció que presenta avui la CUP.

Jo volia començar per fer una mica d'històric, perquè, clar, ens plantegen aquest projecte com la gran solució per al Camp de Tarragona. I aquest projecte neix l'any 2010 com la gran proposta que feia el president Artur Mas per sortir de la crisi el 2008. La gran proposta per donar resposta a una crisi econòmica com la que vam patir el 2008 era un projecte que avui, a punt d'entrar l'any 2023, encara no s'ha fet realitat, perquè aquest és l'inici.

Però això no va començar només així. Després, immediatament després, aleshores, Convergència i Unió va pactar amb el Partit dels Socialistes de Catalunya –per cert, liderat per en Quim Nadal– la modificació de la llei d'urbanisme amb la llei òmnibus, que el que pretenia, el que permetia era la implantació de plans directores urbanístics –després m'hi referiré– que fessin possible projectes com el del Hard Rock.

Però després la cosa va continuar. Després ERC, Esquerra Republicana, ja va començar a pactar amb Convergència i Unió, i una de les primeres coses que van

fer va ser l'aposta pel joc, modificant, doncs, la legislació. Si no ho recordo malament, l'any 2014, en una conselleria en mans d'Esquerra Republicana, per permetre, doncs, la rebaixa fiscal del cinquanta-cinc per cent al deu per cent pel que fa als casinos de joc. Per tant, una aposta pel joc.

I després la cosa va continuar i amb una nova conselleria en mans d'Esquerra Republicana –de fet, en mans de l'actual president– es va fer l'aposta també, doncs, per la compra de sòl, d'un sòl propietat de «la Caixa», a través de l'Incasòl per fer possible aquest projecte.

Per tant, quan el senyor Castillo ens diu: «No és el nostre model»... Home, no és el seu model, però porten gairebé deu anys fent actuacions, entre elles la rebaixa fiscal als casinos, per fer possible que aquest projecte tiri endavant.

És cert que jo crec que hem de debatre el model. És a dir, al final és evident que el Camp de Tarragona necessita projectes de desenvolupament territorial. La qüestió és quin model de desenvolupament territorial volem. És aquest el que volem? Els llocs de feina que volem al Camp de Tarragona són

Fitxer 12

aquests, perquè el Camp de Tarragona fa temps que ha incrementat el seu turisme, i, en canvi, no ha millorat la renda per càpita dels seus habitants, ha anat endarrere.

Per tant, potser el que necessitem és un altre model econòmic que permeti crear llocs de feina amb qualitat. És aquest el model de desenvolupament territorial que volem, que requerirà més consum d'aigua, i, per tant, doncs, que no puguem fer enrere d'una vegada per totes el minitransvasament de l'Ebre a Tarragona, sinó que requerirà augmentar el minitransvasament? De debò que aquest és el model que volem per al Camp de Tarragona, un model que consumeixi més recursos hídrics?

Nosaltres creiem que no. Nosaltres creiem que cal apostar per altres models alternatius de desenvolupament territorial, que cal facilitar les oportunitats i la vida a la gent del Camp de Tarragona, per exemple, amb projectes com sí, que està impulsant el Departament de Territori, que és el del tren tram. Per tant, amb aquest

tipus d'inversions és com hem de fer millor la vida dels ciutadans i ciutadanes de les comarques del Camp de Tarragona.

Però clar, mentre tot això passava en aquests gairebé tretze anys d'un projecte que és evident que és un projecte fallit, perquè jo ja no sé què més necessiten per veure l'evidència que un projecte que havia de donar resposta a una crisi del 2008, tretze anys després encara no hi ha res, és un projecte fallit, però les coses han canviat en tots aquests anys.

Tenim una emergència climàtica molt més manifestada, tenim moltes més evidències de salut mental i moltes més evidències del mal que fa el joc de casino i la ludopatia. Per tant, hem d'apostar per un altre model en el moment en què estem.

I deixi'm fer una última referència, una última reflexió amb relació a un tema més general, que és el que va propiciar, doncs, justament que projectes com aquests tirin endavant, que és la modificació de la llei d'urbanisme, que va permetre que el Govern de la Generalitat pugui implementar o pugui desenvolupar projectes d'ordenació urbanística a nivell molt detallat, per tant, en clau urbanística i no en clau territorial, al conjunt del país, que va ser la modificació que va permetre, doncs, que els PDU passessin de ser, com aleshores hi havia el 2010, es podien comptar amb una mà, no?, el PDU del sistema costaner, el de Gallecs, alguns d'infraestructures, com el de l'Eix Transversal Ferroviari.

Però, per tant, projectes, plans directors urbanístics pensats per casuístiques molt específiques de protecció ambiental, etcètera, es van poder passar a fer per qualsevol cosa, perquè amb l'argument del desenvolupament econòmic i social, el Govern de la Generalitat ha pogut fer planejaments directors urbanístics per a qualsevol àmbit, passant de cinc, aproximadament, plans directors urbanístics, actualment n'hi ha quaranta d'aprovats i quinze més en marxa.

I això el que comporta és, en primer lloc, clarament una subversió de l'autonomia municipal, per tant, el planejament urbanístic ja no està en mans dels municipis, sinó que està en mans del Govern de la Generalitat, que pot fer i desfer. Però, a més a més, també una subversió del planejament territorial, que és el que realment ha d'ordenar el nostre territori, i com els plans directors urbanístics tendeixen a passar-

se per alt les directrius que mostren els plans territorials, sectorials i parcials, com és el cas també, doncs, d'aquest projecte del Hard Rock.

Per tot això, el nostre grup parlamentari votarà a favor de la moció de la CUP.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies, diputat. A continuació, per fixar la seva posició, i en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Joan García González.

Joan García González

Diputats, diputades, conseller, vicepresidenta. Doncs de nou, tenim sobre la taula les teories de decreixement portades a la pràctica en una moció, que és coherent en part de la CUP, però és evident que les tenim de forma molt clara, i amb això són vostès bastant coherents també. Per tant, doncs, cada setmana o cada ple, alguna d'aquestes propostes basades, precisament, en el no, i és veritat, en el no. I no podem progressar amb un no davant, amb un no, amb eliminar. I ja s'ha dit per part també del diputat Canadell, en derogar articles, algun d'aquests articles que inclús es podrien debatre, però també vostès impulsen, precisament, el no a això, el no a fer efectiva la compra d'aquests terrenys, a deixar d'emprar, inclús quan algunes excepcions, com aquesta afirmació de deixar d'emprar el planejament urbanístic per donar compliment als interessos de les elits empresarials i financeres.

Suposadament almenys aquells que han estat a ajuntaments, inclús governant, vostès també han governat en alguns ajuntaments, entenc que no utilitzen, precisament, els planejaments urbanístics per donar compliment als interessos de les elits empresarials. M'imagino que no. Per tant, donar o dir, portar un punt on precisament s'ha de debatre això, i suposar que tothom en l'àmbit local ho fa, doncs, deixa molt a dir o, de fet, representa molt què és aquesta moció.

Nosaltres, bàsicament, votarem que no. Vostès parlen... L'únic punt important que vostès empen en positiu, que sempre ho fan, és imposar un debat per vostè. Imposar un debat és l'única fórmula que té la CUP d'avançar i de créixer a Catalunya.

Jo, sincerament, doncs, estem cansats d'escoltar aquest tipus de propostes basades en el decreixement, però a mi em preocupa molt, doncs, també com segueix

aquestes propostes o ha seguit aquestes propostes els diferents governs de la Generalitat fins ara, que, de fet, han pactat pressupostos amb la CUP i que han treballat juntament amb la CUP.

I que aquí no em queda molt clar, i el conseller, doncs, ens dirà si el seu departament està en aquesta línia o vol realment que es faci alguna cosa a Tarragona, perquè fase de debat, diguéssim, la fase de planificació fa anys que sap que s'ha acabat, i no podem estar donant voltes a tot, perquè si no, entrem en el no a l'aeroport; no a la Ronda Nord, conseller, ni a les connexions amb les rondes del Vallès; no als grans projectes, inclús, d'energies renovables, perquè també són problemàtics; no a les connexions energètiques; no al turisme; no a pràcticament tot el que suposi un creixement econòmic.

Però mentrestant, i això és cert, i és veritat, perdem oportunitats any rere any, oportunitats que no desapareixen, sinó que marxen a altres llocs, a la resta d'Espanya i a la resta d'Europa. Per nosaltres, el decreixement, i una mica, doncs, per deixar clar això, no?, com a política de futur, crec que ens empobreix, i no és un model assumible de futur. Per nosaltres no és un projecte alternatiu el que vostès presenten aquí. De fet, no sé quin és el projecte alternatiu que vostès presenten aquí, perquè no és més que per nosaltres una extravagància basada en una condició catastròfica allunyada de la realitat, que és el que vostès ens presenten cada dia, que, en moltes ocasions, s'han anat resolent per part de la pròpia tecnologia o els avanços tecnològics que normalment són fruit de la col·laboració publicoprivada. També, allò que vostès consideren que és pràcticament com parlar de l'infern, si em permet aquesta dualitat catòlica. Doncs, sembla que parlem també d'aquesta col·laboració, és un error i això no es pot fer.

Vostès acaben al final, i ho he dit moltes vegades i m'agrada dir-ho molt, inclús defensant postures [neoerudites#7.57], i sempre ho diré, i aquesta posició, doncs, de tornar a les essències del segle del segle XIX prerevolució industrial, doncs, una realitat, més enllà que utòpica, o almenys poc creïble, o almenys que jo prefereixo no assumir com una realitat de futur, doncs, no la comparteixo i no la compartim.

De totes formes, està molt bé, vostès almenys són coherents. El que no m'acabo de creure és el que he escoltat d'Esquerra Republicana. No sé molt bé què és el que

volen fer amb aquest projecte a Tarragona. Tarragona necessita un projecte com aquest. Nosaltres votarem i estarem sempre donant suport al projecte, doncs, s'ha parlat i que creiem que..., almenys així ho expressarem als punts i a les votacions, aquest projecte a l'àmbit de Vila-seca i Salou. Jo crec que fa molts anys, jo, des que vaig entrar en aquest Parlament que es parla d'això. Fa set anys, i ja s'estava parlant d'això fa set anys. Vostès tenen aturat aquest projecte. Esquerra ha obligat a aturar aquest projecte a Tarragona. Tarragona ho ha de saber. Vostès tenen aturat aquest projecte, per molt que ara avui...

La vicepresidenta segona

Diputat, se li ha acabat el temps.

Intervinent[#]

...a posar-se –sí, acabo, presidenta–, molt dignes davant d'una moció de la CUP, que, ho torno a dir, ells sí que són coherents, vostès, no ho sé.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari mixt, el senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Moltíssimes gràcies. Bé, nosaltres, com és previsible, votarem en contra de la totalitat de la moció, per motius econòmics, però també socials o de model. Motius econòmics, perquè ja s'ha dit aquí, amb la seva cultura del no a tot Port Aventura no existiria. I jo ja sé que a vostès ja els agradaria que Port Aventura no existís, però molt em temo que no pensen igual als milers i milers de treballadors que han passat per allà en els darrers trenta anys, i que no pensen igual totes aquelles persones que viuen del turisme i que s'han aprofitat de l'efecte capitalitat que ha generat Port Aventura durant, hi insisteixo, aquestes dècades.

Doncs bé, estem davant d'un projecte, que és veritat que ha estat molt mal gestionat, el que tenim entre mans, però que és clau per consolidar i complementar Port Aventura en termes de capitalitat turística de la Costa Daurada. I això és molt

important. El turisme, efectivament, no és com qualsevol altre..., en fi, eix productiu, no és perfecte, ja ho sabem, no és perfecte. Però, clar, quan vostès diuen que s'han de carregar aquest model per fer, com han dit des dels Comuns, un nou model alternatiu i que s'han de buscar projectes alternatius i models de creixement alternatius... Bé, jo no sé exactament quins són els projectes alternatius, si són els de la Barcelona d'Ada Colau, ja els dic jo que no ens acaben de convèncer. Per tant, prefereixo el que tenim que els projectes alternatius de la senyora Ada Colau.

I després, també, les motivacions de model o socials. Vostès, i això ho fan també tant els Comuns com des de la CUP, fan una moralista i profundament injusta associació d'aquest tipus de projectes amb la ludopatia. Mirin, ens han sortit vostès, comuns i cupaires, curiosament, en aquest Parlament, molt carques. Recorden vostès aquella gent que a la dècada dels seixanta deien que s'havien de prohibir les discoteques perquè atemptaven contra *la moral y las buenas costumbres*. (*Veus de fons*.) Igual, Igualet. De fet, jo els demano una mica de coherència. Els demano una mica de coherència, perquè vostès diuen, per exemple, i és un debat, eh?, que jo estic disposat a assumir. És un debat. Vostès diuen que la prohibició no funciona amb el cas de les drogues. En canvi, sí que estan a favor de prohibir, en el cas del joc. Posin-se d'acord amb vostès mateixos. La veritat, i la realitat, i amb això s'ha de ser rigorós, perquè la ludopatia és una qüestió extraordinàriament preocupant i greu, és que no s'expressa en els espais turístics massius. Això no ha passat mai. De fet, s'expressa en d'altres espais molt més sinistres, opacs i, en conseqüència, en la seva majoria, ja il·legals. Ja il·legals, perquè, hi insisteixo, això ja està regulat. Hi han pràctiques de joc que ja són il·legals, i bé que siguin il·legals. Però no barrejin aquest tipus d'espais amb conductes que no hi tenen absolutament res a veure.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies. A continuació, té la paraula el diputat no adscrit, senyor Antonio Gallego.

Antonio Gallego Burgos

Sí. Gracias, presidenta, Votaré en contra de esta moción, que sólo pretende arruinar otro proyecto que genera riqueza, empleo y desarrollo en Tarragona. El antinatural decrecimiento económico de raíz anarquista que defiende la CUP nos lleva a la

recesión, al paro y al empobrecimiento. La solución a nuestros problemas ni és el dogmatisme, ni és la cultura del «No a todo», ni es defender lo que defienden ustedes, que no es otra cosa que una economía con taparrabos.

Gracias.

La vicepresidenta segona

Gràcies. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la senyora Laia Estrada.

Laia Estrada Cañón

Bé, al PSC... A nosaltres tampoc ens sorprèn el seu posicionament. Com a bona sucursal del PSOE, doncs, també actuen com a majordoms de l'Ibex 35 i, per tant, cap novetat. I ara, molt criticar la dreta catalana sempre, però per posar se d'acord amb macroprojectes no tenen cap inconvenient, eh?, en donar continuïtat a la sociovergència. I al mateix per a Junts: molt criticar l'espanyolisme, però quan es tracta d'aprovar ampliacions d'aeroports o aplicar macroprojectes, el mateix, de la maneta sense cap mena d'acomplexament.

A Esquerra Republicana: ni un euro públic. Però si ja se'ls han gastat! Prop de 150.000 en informes per veure com poden aprovar la modificació del Pla director urbanístic, i ja veurem què passa amb els 120 milions d'euros que haurà d'avançar l'Incasòl, perquè és una operació tremendament temerària. Però bé... Que no és el seu model de país... Tampoc no és el seu model de país mantenir un circuit deficitari com és el Circuit de Catalunya, mantenir-lo amb diners públics, ni salvar les pistes d'esquí privades malgrat la sequera. Tampoc no és el seu model de país els Jocs Olímpics del Pirineu. Ho dic perquè el Hard Rock encaixa, eh?, amb tota aquesta..., tots aquests macroprojectes. Vull dir que no és una anècdota, malauradament.

Una altra qüestió que també ens sorprèn. Com pot dir que la gent frisa per anar a treballar en condicions de precarietat? No, miri, la gent agafa, òbviament, la feina que pot. Però quan parlem de precarietat no hi han grisos. O s'hi està d'acord o es

Fitxer 41_3PLE13

combat aquesta precarietat.

I quan parlem –a tothom, eh?– de Salou, quan es posa l'exemple de Salou, només recordar que concentra el quaranta per cent del total de pernoctacions de la Costa Daurada i és el municipi que té la renda familiar més baixa de [#00.16], i, per tant, prou demagògia. Vull dir, la Costa Daurada és un model turístic d'absoluta precarietat i que crea desigualtats.

I, evidentment, quan nosaltres debatem el model econòmic que tenim doncs, clar, és que no ho volem fer en els termes que vostès plantegen, perquè nosaltres impugnem aquesta lògica capitalista, que és un sistema que ha fracassat tant en termes econòmics, perquè els hem de salvar els mobles quan les coses van mal dades, com en temes de medi ambient, com en termes socials. Nosaltres som aquí per impugnar aquest sistema, lògicament. I no és que fem plantejaments decreixentistes, és que fem plantejaments socialistes, que és lo que som, una organització socialista.

I no som les del no a tot –i acabo, vicepresidenta–: som els del no a l'explotació laboral, lògicament, i som els del no a l'espoli i al trinxament del nostre territori. Però som les del sí a restaurar el medi ambient, sí a afrontar l'emergència climàtica, sí a dignificar les condicions laborals, sí a garantir l'habitatge, sí a la sanitat i a l'educació públiques, sí a repartir els treballs i la riquesa. I per a això estem aquí, perquè si no ho fem nosaltres la veritat és que sembla que ningú estigui per la labor.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta segona

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí un cop substanciat el punt 20 de l'ordre del dia.